

תה"ג 6326/07 - מדינת ישראל נגד פאבל מישיב ט 9041623

בית המשפט המחויז בירושלים

תה"ג 16-07-6326 מדינת ישראל נ' מישיב ט 9041623 (עוצר)
לפני כבוד השופט משה יעוד הכהן
העוטרת: מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד מיכל ארקביץ
נ ג ד
פאבל מישיב ט 9041623 (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד גל שרטוב
המשיב:

החלטה

1. לפני עתירה להכרז על המשיב כבר-הסגרה לפדרציה הרוסית (להלן: "רוסיה") לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, תש"ד- 1954 (להלן- "חוק ההסגרה" או "החוק").

פרטי בקשה ההסגרה

2. בקשה ההסגרה הוגשה על-ידי ממשלת רוסיה ביום 13.1.2015 בגין ביצוע עבירות שוד (להלן: "בקשת ההסגרה"). הבקשה הוגשה מכוח הסכם בין ישראל לרוסיה הקובלן הדדיות בהסגרת עבריים, הוא האמנה האירופית בדבר הסגרה (פורסמה בכתב אמנה 647, כרך 17, בעמ' 87).

3. להלן תמצית העובדות על פי בקשה ההסגרה, כפי שהובאו בעטירה. ביום 12.3.2011, בשעת לילה מאוחרת, נסעו המשיב וגרניך אוגנסיאן (להלן: "אוגנסיאן") ברכבת התתית במוסקבה ושם הבחינו במטלון, שכונת סרגיי דימובייז (להלן: "המטלון") והחליטו לשוד אותו. השניים עקרו אחר המטלון מעת שיצא מן הרכבת עד שנכנס לבניין מגוריים ברחוב אודולטשוב מספר 4 דירה 187, כניסה מספר 5. לאחר שנכנס המטלון למבואת הבניין, הגיעו השניים מאחוריו ואוגנסיאן ניסה ליטול את התקיק שאחז המטלון ביד ימינו. המשיב אחז ביד שמאל של המטלון ולאחר מאבק אוגנסיאן הצליח ליטול מן המטלון את התקיק וכן עט שהמטלון החזיק ביד ימינו. המטלון בתגובה תפס בידו את המשיב ואת אוגנסיאן. המשיב הצליח לשחרר מאחיזת המטלון והחל לברוח. אוגנסיאן העיר לידיו המשיב את תיקו של המטלון והמשיב נמלט מהמקום. אוגנסיאן ניסה גם הוא להימלט אך המטלון הצליח לתפוס אותו וקרא למשטרה (להלן: "איורע השוד"). שווי הרכוש שנשداد מהמטלון הוא כ- 35,500 רובל (כ-\$1248).

4. העבירה המיויחסת למשיב הינה עבירה שוד לפי סעיף 161 (2) לקוד הפלילי הרוסי- ובתרגום לעברית- גנבה ביחיד עם אחר תוך שימוש בכוח שאינו פוגע בחי אדם או בבריאותו של אדם, שדינה מינימום שנתיים מאסר ועד 7 שנות

מאסר (להלן: "עבירות שוד").

5. בקשה ההסגרה מבוססת על כתוב אישום שהוגש נגד המשיב ביום 22.5.2014 המיחס לו עבירות שוד. לבקשת צורפו מספר ראיות: הودעת המתلون, הודעתו של אוגנסיאן- השותף לעבירה, מסדר זיהוי תמונות, עימות בין המתلون לבין אוגנסיאן, הודעת שכנותו של המתلون, הודעת עובד הניקיון שמצא את הרוכש הגנוב והודעת העדים לחיפוש שערכה המשטרת בגופו של אוגנסיאן.

חומר הראיות

6. לבקשת ההסגרה צורף חומר ראיות. עיקרי הראיות הקשורות את המשיב לאירוע השוד, כפי שאלה הובאו בעתרה, יפורטו להלן:

הודעת המתلون במשטרה- בתלונתו במשטרה מיום 12.3.11 מסר המתلون כי באותו היום באביבות השעה 20:00, בעת שנכנס למבואת בניין המגורים שלו, תקפו אותו שני אנשים שאינם מכיר. הוא תיאר את התקוף הראשון כגבר לבן, כבן 20-18, בעל שיער שחור, 170 ס"מ, לבש מכנסי ג'ינס כחולים, ג'קט שחור ונעליים כהות. התקוף הראשון אחז בתיקו של המתلون ואמר לו: "תן לי את התיק או שאחרוג אותך". במקביל התקוף השני תפס את יד שמאל של המתلون. התקוף הראשון הצליח לגנוב את תיקו של המתلون וכן עט שאחז בידו, והכה אותו באגרוף בכתף ימין. המתلون, תפס את ידיהם של שני התקופים, אך התקוף השני הצליח לשחרר מאחיזתו, לקח מן התקוף הראשון את התיק, ונמלט מן המקום. המתلون תפס את התקוף הראשון, וזה התקשר לתקוף השני ואמר למצלון שכל הדברים יוחזרו לו. לאחר שהבין המתلون, שהתקוף השני לא יחזיר לו את התיק, הוא הזעיק את המשטרה. המתلون פירט את החפצים שנגנבו ממנו, אשר שווים בסתכם לערך של 35,500 רובל.

מסדר זיהוי תמונות- במסגרת מסדר זיהוי תמונות שנערך ביום 22.3.2011 זיהה מתلون את המשיב כמו שedad אותו בצוותא עם אדם נוסף.

הודעתו של אוגנסיאן- בהודעתו מיום 12.3.2011 מסר אוגנסיאן כי ביום 11.3.11 הבחינו במצלון במהלך נסיעתם ברכבת התחתית. לgressto, המשיב הציע שהשניים ישדרו את המתلون ואוגנסיאן הסכים כיון שהם היו זקוקים לכיסף לצורך תשלום שכר דירה. השניים עקרו אחר המתلون וכשנכנסו למבואת ביתו תקפו אותו ואוגנסיאן לקח מהמתلون את תיקו וכן עט שאחז בידו הימנית. המשיבלקח את התיק מאוגנסיאן ונמלט מן המקום, בעוד אוגנסיאן לא הצליח לשחרר מאחיזתו

של המשיב ועוכב על ידו עד לבוא המשטרה.

ד. **עימות בין המטלון לאוגנסיאן**- בעימות שנערך בין המטלון לאוגנסיאן ביום 11.3.2011.

מסרו שניהם כי הם אינם מכירים אחד את השני וכי היכרתם נובעת מכך שאוגנסיאן ואדם נוסף תקפו את המטלון ושדדו את חפציו. אוגנסיאן אישר את עיקרי תלונתו של המטלון.

הודעה של אפונייה אקטיניה ולרונה מיום 3.4.2011, שכנותו של המטלון -

העדת מסרה כי ביום 11.3.11 סמוך לשעה 00:20 הייתה במטבח בדירתה שנמצאת בסמוך לדירה 5 ושמע גבר צועק "הצלו, תקרו למשטרה". העדה התקשרה למשטרה וצינה ששמעה צעקות מכיוון כניסה 5.

הודעה של אסוטקין גנדי ניקולביץ מיום 14.3.2011, עובד נייקין שמצא את

תיקו של המטלון- העד מסר כי ביום 13.3.2011 מצא תיק שחור פתוח ובתוכו תעודה רשמית של פרקליטות מוסקבה הנושא את שם של המטלון, דרכונו של המטלון, טלפון סלולי של המטלון וכרטיס אשראי.

הודעותיהם של גורבצ'ב פיליפ ניקאלביץ ושל דודקין דמיטרי ניקולביץ מיום

14.3.2011- העדים מסרו כי היו עדים לחיפוש שבוצע בגופו של אוגנסיאן שבמסגרתו נמצא במעילו, בין היתר, דרכונו הפנימי של המשיב.

השתלשלות הדיונים בעתירה

7. בדיעון בעתירה מיום 16.9.11, פתח ב"כ המשיב בשתי בקשות: ראשונה, בקשה שוחזר החקירה שצורף לעתירה במקור הרוסי ותרגומם לאנגלית, יתורגם גם לעברית. השנייה, בקשה לחייב את העותר לבקש משלטונות רוסיה להכנין רשות חומרית חקירה, שתימסר למשיב, אשר תכלול את רשות החומר שנאסף ואת פירוט החומרים שהוטל עליהם חיסכון, ככל שהוטל. ב"כ העותרת התנגדה לבקשת. לעניין הבקשה הראשונה טענה כי בנסיבות ההסגרה והראיות שצורפו כתובות בשפה הרוסית, שפת האם של המשיב, וכן צורף תרגום לאנגלית לנוחיות ב"כ המשיב וייתר הנוגעים לדבר. לעניין הבקשה השנייה, טענה כי אין צורך מהמדינה המבקשת את כל חומר הראיות שברשותה. דרישת זו מנוגדת למஹתו של הליך ההסגרה ואני עולה בקנה אחד עם הפסיקה. המשיב וב"כ קיבלו את כל החומר הראיות לצורף לבקשת ההסגרה.

8. בהחלטה בדיעון, קבעתי כי אין לקבל את שתי בקשותיו של המשיב. לעניין התרגום לעברית, נוצר הרושם כי

הבקשה הועלתה כדי לעכב את הליכי ההסגרה. מדובר במשפט שפט אימו רוסית, המיזג ע"י סגנור שלעדותו הוא דובר את השפה האנגלית. בנוסף, כי במסגרת הליכי המעצר לא עלתה טענה לתרגום המסמכים, ומכאן כי המשיב וסגנורו הסתדרו עם חומר הריאות כפי שהוגש. לעניין רשות חומרី חקירה, הסברתי כי הפרשנות הנכונה של תקנה 8 לתקנות הסגרה (סדרי דין וככלី ראיות בעתרות), תשל"א- 1970, היא שהمبرוקש או סגנורו רשאים לעין בכל חומר החקירה שנאסף בידי גורמי האכיפה בישראל, ולא בידי המדינה הזרה. בנוסף, כי על פי דין, המדינה הזרה אינה חייבת לצרף את כל חומר החקירה לביקשת ההסגרה ובלבד שהוא ישקוף נאמנה את התמונה הריאיתית. בנסיבות אלו, קבעתי כי שתי הבקשות נדחות.

9. בהמשך הדיון, טענו הצדדים לגוף העניין. העותרת עמדה על בקשת ההסגרה וטענה כי ישנה תשתיית ראייתית מספקת לאחיזה בכתב-האישום, המפרט עבירות שוד, כולל עדויות של קורבן העבירה, השותף לעבירה ועדים נוספים וכן מסדר זיהוי בו זיהה הקורבן את המתלוון בוודאות וכי שدد אותו. לשיטה, אילו ביצע המשיב בישראל את המעשים המזוהים לו ברוסיה, ניתן היה לדין בישראל בגין עבירת שוד בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לעניין חומרת המעשים, טענה העותרת כי מדובר בהחלטה ספונטנית וסתמית של המשיב ושוטפו לשוד קורבן תמים ולגרום לו נזקים, והכל בשל בצע כסף.

10. העותרת צינה כי לביקשת ההסגרה צורף גילון רישום פלילי של המשיב ברוסיה מיום 09.09.84, לפי ביום 30.4.09 הורשע המשיב במוסקבה בביצוע עבירה לפי ס' 158(2) לקוד הפללי הרוסי, שהינה עבירה גניבה בנסיבות מחמירות, ונוצר עליו עונש של שנת מאסר. בפועל ריצה המשיב 7 חודשים מאסר.

11. העותרת הוסיף כי המשיב נמלט לישראל כחודש לאחר ביצוע העבירה. המשיב לא היה אזרח ותושב ישראל בעת ביצוע העבירה ומעמדו הקבוע בארץ טרם הוסדר עד היום. לפיכך, לטענתה, המשיב אינו ראוי להגנה הקבועה בס' 1א (א)(2) לחוק ההסגרה המאפשרת לרצות את העונש בישראל.

12. העותרת מסכמת בכך שדרישות חוק ההסגרה מתקיימות בענייננו ואי לכך, יש לקבוע כי המשיב הוא בר-הסגרה לרוסיה.

13. מנגד, טען ב"כ המשיב כי אין להזכיר על המשיב כבר-הסגרה שכן חומר הריאות בתיק אינו מגבש תשתיית ראייתית לכוארת לביצוע העבירות המזוהים למשיב בכתב האישום. לטענתו, המשיב לא ביצע את העבירה המזוהה לו והוא הופל על ידי אונסיאן, מי שהיה באותו זמן שותפו לדירה. ב"כ המשיב הוסיף כי כולם נעלמו עקבותיו של אונסיאן ולא ידוע ממקום הימצאו, לפיכך לא ניתן יהיה להביאו לעדות כדי לחקור ולעמת אותו עם ההודעה שמסר במשטרה.

14. אשר למסדר היזהוי, נטען כי משקלו אפסי. מדובר במסדר של שלוש תമונות שונות מאוד אחת מהשנייה, תמונהו של המשיב נלקחה מהתודת הזיהות שלו והושמה במרכז, ובאשר המתלוון זיהה את המשיב הוא אל נshall על אודות איקות הזיהוי.

15. המשיב הוסיף וטען כי הראיות שצורפו לבקשתה הן חלקיות וכי מארג הראיות רצוף חורים. לדבריו המשיב, יש לתמונה מדוע לא נלקחו טביעות אצבע מן התיק הגנוב שנטפס. באופן דומה, שאל המשיב מדוע לא הוצגו פלטי שיחות הטלפון של המשיב, שכן בעדותו אמר המתלוון שכשאונגנסיאן נתפס על ידו, הוא התקשר לשותפו כדי שיחזר את התיק.

16. במצרף הדברים, נטען, כי מדובר בראיות חלקיות בלבד ואין ביכולתן לקשור את המשיב לאירוע המתויר ולפיכך אין להכריזו כבר-הסגרה.

17. בנוסף על אלו, טען ב"כ המשיב כי יש לשקל אלף את נסיבותו האישיות של המשיב כשיעור נגד הסגرتו. ב"כ המשיב ציין כי כל משפחתו של המשיב נמצא בארץ מזה כ-15 שנה, מלבד אומו שלטה אחריו. לטענתו, המשיב בסיס עצמו בארץ, קבע את מגוריו ומצא עבודה בישראל. ברוסיה אין לו משפחה, לא תהיה לו שום תמייה نفسית וכלכליות, וכן לא יוכל לקבל מזון כשר במאסר שם. אשר לטענה אודות הימלטוו של המשיב לישראל, נטען כי את הבקשתה לדרכו הגיע המשיב עוד בעיר מגוריו, וכחדש לפניו שהגיע למוסקבה שבה התרחש אירוע השוד נשוא העתירה.

18. המשיב הוסיף וטען לעניין חומרת העבירה. לשיטתו, המעשימים המתוירים מהווים עבירה של תקיפה לשם גניבה ולא עבירה של שוד, וכי בנסיבות העניין שבפניו המשיב כלל לא היה מרצה בארץ עונש מאסר. הודגש, כי לא מדובר בעברין מסוכן וכי הנזק שנגרם הוא מזערני, כאשר לטענתה המשיב שווי הרכוש שנגנבו הוא כ- 540 דולר לפי ערך הרובל היום.

19. עוד טען המשיב, כי בבקשת ההסגרה והעתירה הוגשו בשינוי רב. אירוע השוד המתויר התרחש בחודש ינואר 2011, כאשר רק בשנת 2015 הוגשה לישראל בבקשת ההסגרה, ורק בחודש יולי 2016 הוגשה העתירה בפועל, כ-6 שנים לאחר התרחשויות אירוע השוד. לטענתו, شيء כה רב, כאשר הראיות אין בעלות עצמה גבוהה, ראוי להישקל לחובת העותרת כשיעור נגד הסגرتו של המשיב.

20. העותרת הגיבה לטענות המשיב. לעניין חומרת העבירה, טענה כי עבירה בת- הסגירה היא כל עבירה שעונשה לפחות מאסר, וכי לצורך העניין, גם בעבירות התקיפה לשם גניבה וגם בעבירת השוד בנסיבות מחמירות מתקיימת דרישת זו. לעניין דיוות הראיות, הדגישה העותרת, כי די להוכיח שיש אחיזה לאישום ואילו בחינת הראיות לעומק תיערך

בähl' המרכז' ברוסיה. אשר למסדר היזהו, טענה כי ישנים הבדלים בסדרי הדין ובדיני הראות בין מדינות עצם העבודה שמדובר במערכות משפט שונות. העותרת הוסיףה לעניין החסור בראשות, כי המדינהבקשת אינהחייבת לצרף את כל חומר הראות שברשותה וכי החומר שצורף לבקשת עונה על דרישת ס' 9 לחוק ההסגרה. השאלה אם ישן ראיות מזכות אמורה להתברר בהליך העיקרי ולא בהליך ההסגרה.

21. אשר לטענת השיהו, השיבה העותרת כי חלוף הזמן הוא סביר בהליך הסגרה, לאור מרכיבותם ולאור דרישת ישראל לקבל ראיות שיבססו אחיזה לאישום. לעניין נסיבותו האישיות של המשיב, טענה העותרת כי המשיב הגיע לארץ לאחר אירוע השוד המתואר, המשיב טרם קיבל מעמד קבוע בארץ ולטיב דעתה לא שינה את הסטטוס המשפחתית. העותרת הדגישה את האינטרס הציבורי בהסגרת עבריים והעמדתם לדין, והוסיףה כי המשיב קיבל ברוסיה תנאי מעצר בינלאומיים וזכה לביקורים קונסולריים של מדינת ישראל. גם את נשא המזון הקשר תdag מדינת ישראל לפטור. לבסוף, ציינה העותרת כי לטעמה, השאלה אם אוגנסיאן נמצא בתחום רוסיה אינה רלוונטית לבחינת הראה הלאורית.

22. בתום הדיון ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, קבעתי כי ב"כ העותרת תברר עם רשות רוסיה האם העד השוטף, אוגנסיאן, נמצא בגבולות רוסיה וזמן פוטנציאלית לממן עדות.

23. ביום 6.1.16 הוגשה הودעת העותרת לפיה, בירור עם הרשות ברוסיה העלה כי העד גארניך אוגנסיאן הוא אזרח רוסי, הנושא דרכון רוסי בתקף, וכי רוסיה אינה מנהלת הליכי גירוש נגד אזרחיה. העותרת הוסיףה כי שיטת המשפט הרוסית אינה מחייבת שמיעת עדותו של העד וניתן להסתמך על הودעתו במשטרה, אף אם הוא אינו זמין לעדות.

24. בתגובה, חזר ב"כ המשיב על טענתו כי אוגנסיאן נעלם מאז ששוחרר ממאסרו ואינו נמצא. להוכחת דבריו צירף המשיב תצהיר של עד המכיר את משפחתו של אוגנסיאן ומתגורר בערים, שציין כי אוגנסיאן לא נראה בעיר מגורי ובכתובתו הרسمמה מזה מספר שנים, וכי אף אחד, לרבות משפחתו וחבריו, לא יודעים היכן הוא נמצא כיום. בכך, צירף המשיב תשובה של עו"ד רוסי בעניין שאלתה בדיון הרוסי, ולפיה, לא ניתן להשתמש בחקירותו במשטרה של שותף לעבירה שכבר הורשע, חלף הבאתו לעדות, וכי משקללה של עדות צוז הוא אפסי. ב"כ המשיב הוסיף וטען כי על העותר להוכיח אחזקה לאישום על פי דיני הראות בישראל, וכי עדותו של אוגנסיאן מבלי העדתו אינה קבילה בישראל. ב"כ המשיב סיכם דבריו בכך שלא עדותו של אוגנסיאן, שאינה קבילה, משקלן של הראות הוא אפסי, ולפיכך אין לקבוע כי המשיב הוא בר- הסגרה לרוסיה.

25. העותרת הגיבה וטענה כי במסגרת הליך ההסגרה בית המשפט אינו אמור לבחון את קבילותן וזמןנותן של הראות. המשיב בתגובה עמד על כך שיש להידרש לקבעותן של הראות וטען כי עדותו של אוגנסיאן אינה קבילה, הן

לפי הדין הרוסי והן לפי הדין הישראלי.

דין והכרעה

26. "הליך ההסגרה מוסדר בישראל במסגרת חוק ההסגרה (מכוחו הותקנו גם תקנות ההסגרה (סדרי דין וכלי ראיות בעתיות), התשל"א-1970), כאשר הסכמי ההסגרה הספציפיים של מדינת ישראל עם המדינות השונות, מוסדרים במסגרת אמנהות בין-לאומיות, עליהן חתומות המדינות הרלוונטיות. מעמדן המשפטי המחייב של אמנהות אלו, נקבע בסעיף 2א(א)(1) לחוק ההסגרה, על-פיו לא ניתן להסיג אדם מדינת ישראל למדינה אחרת, אלא אם שתי המדינות חתוםות על אמנה הסוגה" (ע"פ 1210/15 גלב גרווזבסקי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 (16.02.2016)).

27. בין מדינת ישראל לבין הפדרציה הרוסית קיים הסכם הקובל הודיעות בהסגרת עבריינים, הוא האמנה האירופאית בדבר הסגרה, אשר פורסמה בכתב אמנה 647, כרך 17, בעמוד 87.

28. העבירה בגינה מבוקש המשיב על-ידי רשות האכיפה ברוסיה, הינה בת הסגרה לפי סעיף 2 לחוק ההסגרה, בהיותה אינטראס מגן גם בשיטת המשפט הישראלי, וכן הסנקציה העונשית הקבועה בצדה, לפי הדין הרוסי ולפי הדין הישראלי. כתוב האישום, נשוא בקשה להסגרה, מייחס למשיב ביצוע של עבירה לפי הדין הרוסי המקבילה בדין הישראלי לעבירות שוד בנסיבות חמימות, לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בטור כר, לא עלתה בעניינו של המשיב טענה לגבי פליליות כפולה ועל פניו התנאי מתקיים. במצרף הדברים, כפי שציינתי לעיל, העבירה המיוחסת למשיב הינה עבירה בת-הסגרה.

29. הכרזתו של אדם כבר-הסגרה לצורך העמדתו לדין במדינה אחרת, לפי סעיף 9(א) לחוק ההסגרה, מחייבת להציג לבית-המשפט "ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה זו בישראל". להלכה נפסק, כי דין הישראלי הוא הדין החל בדיון בנסיבות הסגרה ולפир נדרש לקבוע את דיות הראיות לצורך העמדתו לדין של המשיב במדינה הזרה על-פי אמות המידה של שיטת המשפט בישראל. נקבע, כי בבקשת להכרזתו של אדם כבר-הסגרה למדינה זרה יש לבחון האם הונחה תשתיית ראייתית המבוססת "אחיזה באישום" (ע"פ 2258/22 דן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 48 (20.6.2012)). תכליתו של הליך ההסגרה לבחון האם חומר הראיות מצדיק את המשר בירור אשמתו בגדבי ההליך העיקרי להטהר במדינה המבקשת את הסגרתו. משכך, אין בית-המשפט נדרש בගדרו של הליך ההסגרה לבחון את מהימנותם ומשקלן של הראיות עליהם נסמכת בקשה ההסגרה, כל עוד על פניו הnen בעלות משקל ראייתית מסוימת (ע"פ 6717/09 אוזיפה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.12.2010) (להלן: "ענין אוזיפה").

30. מעבר לכך, קבילותן של הראות נבחנת לאורם של דיני הראות הנוגאים במשפט הישראלי, אך זאת בכפוף להוראות הקבילות המchioדות הקבועות בחוק ההסגרה ובתקנות שהותקנו מתוכו. כך למשל, בהתאם להוראות סעיף 12(1) לחוק, לא יפסול בית-המשפט עדותMLS כראיה בהליך ההסגרה, אך מן הטעם שנגבתה במדינה זרה. בנוסף, סעיף 12(2) לחוק ההסגרה מKEN לרשota המבצעת בישראל סמכות להכשיר עדויות ומסמכים כראיות לצורך הליך ההסגרה, באמצעות קביעת הוראות מיוחדות לעניין הקבילות, בוגדר הסכמי ההסגרה הנכרטים בין מדינת ישראל לבין מדינות אחרות. תקנה 15(א) לתקנות ההסגרה (סדרי הדין וכלי הראות בעתיות), תשל"א- 1970, מוסיפה וקובעת, כי אמרת אדם שנגבתה בשבועה או בהן צדק, לפניו שופט או רשות מוסמכת אחרת במדינה המבקשת את ההסגרה, אשר נחתמה ואומתה בדרך הקבועה בתקנות, מהוות ראייה קבילה לצורך הליך ההסגרה.

31. כפי שפורט בעניין אוזיפה, תכליתן של הוראות חוק אלה, הן לאפשר קבלת עדויות ומסמכים המצוים ברשותה של המדינה המבקשת כראיות בהליך ההסגרה, גם במקרים שבו אין הם עומדים בכלל הקבילות הנוגאים במשפט הפנימי של ישראל. זאת בהסתמך על ההכרה, כי בשל השונות הרבה בדיני הראות הנוגאים במדינות השונות, הכרעה בקיומה של תשתיית ראייתית מספקת לצורך סעיף 9 לחוק ההסגרה, תוך שימוש דווקין של כלל הקבילות המקובלים במשפט הישראלי, עלולה להוביל, להיכה למעשה, למעשה, לסייע הליך ההסגרה. זאת שכן אלמלא אותן הוראות, בית-המשפט היה מנوع מלקבל חלק ניכר מהחומר המוגש לו, והאפשרות להגישים את מטרותם של דיני ההסגרה הייתה מסוכלת (עניין אוזיפה, פסקה 12). במסגרת נורמטיבית זו, ועל אף שאלה זמיןותו של אוגנסיאן למתן עדות לא נתבררה עד תום, מצאתי כי יש בהודעה שמסר במשטרה כדי להוות ראייה קבילה לצורך בוחנת הכרזתו של המשיב כבר הסגירה לרוסיה.

32. התרשםתי, כי חומר הראות בתיק שלפניי מבסס אחיזה בכתב-האישום. מן הראות שצורפו לבקשת עולה, כי לפחות ברמה הלכוארית אם לא מעבר לכך, המשיב היה מעורב בתקופתו של המתلون ובגביות רכושו. מהודעת המתلون במשטרה ניתן ללמוד כי אוגנסיאן והמשיב תקפו אותו במבואת ביתו ושדדו ממנו את תיקו ועת שאחז בידו. המתلون מתאר כיצד הצליח לתפוס את אוגנסיאן, בעוד המשיב השחרר מאחיזתו ונמלט מן המקום. במסדר זהה שנער במשטרת מוסקבה, כשבוע לאחר האירוע, זהה המתلون את המשיב כמו שעמד באותו ביהר עם אוגנסיאן. לך יש לצרף את עדותו של אוגנסיאן במשטרה שבה הודה כי הוא והמשיב תקפו את המתلون וגבבו את רכושו, ובעוד המשיב נמלט מן המקום, אוגנסיאן נתפס ע"י המתلون ועובד עד לבוא המשטרה. בעימות שנער בין המתلون לבין אוגנסיאן במשטרת מוסקבה, המתلون חזר על גרסתו ואוגנסיאן אישר גרסה זו וחזר על עיקרי הודיעתו. נוסף על אלו, צורפה לעתירה עדות שכנותו של המתلون אשר שמעה אותו קורא לעזרה וכן עדותו של עובד נקיון אשר מצא את תיקו של המתلون ביום שלמחרת אירע השוד. כמו כן, צורפו עדויותיהם של העדים לחיפוש שנערך בגופו של אוגנסיאן, בסמוך לאחר אירע השוד, ושבמהלכו נמצא אצל אוגנסיאן דרכונו של המשיב. לבסוף, יש לציין כי הגעתו של המשיב ארצתה

חדש לאחר התרחשותו של אירע השוד הנטען ובعود שותפו לדירה נעצר, במצטבר לכל יתר הראיות שפורטו, מקיים בסיס למסקנה כי לא מדובר בצירוף מקרים.

33. אציג כי עוצמתן של הראיות, כל אחת בפני עצמה ובמאגר הראיתי בתיק, רואיה להתברר בכור ההיתוך של ההליך הפלילי העיקרי לפני בית-המשפט הטבעי במדינה המבוקשת. הוא הדיון לעניין קובלות הודיעתו של אוגנסיאן במידה ויתברר כי הוא אינו זמין למתן עדות. הדיון בבקשת ההסגרה איננו הקדמה לדין בהליך הפלילי כי אם טרקלין לבירור הפורום הטבעי להעמדת המשיב לדין בגין עבירה פלילית, שלכאורה, ביצע.

34. נראה אפוא, כי מכלול הראיות שהוצעו, כפי שתוארו לעיל, אין חסרות ערך על פניהן, ובכוחן להוביל למסקנה כי המשיב אכן ביצע את המעשים המוחסנים לו. אמנם, ישנים חורים מסוימים שניתן להצביע עליהם במאגר הראיות שצורפו, אולם לא מצאתי כי יש בהם כדי לשנות את המסקנה אליה הגיעו, שעה שבחינה מצטברת של הראיות וודאי מלמדת על קיומה של "אחיזה לאישום" ואף לעלה מכך.

35. בד בבד, מצאתי כי אין בכוחן של הנسبות האישיות שתוארו ע"י ב"כ המשיב כדי להטוט את הcpf נגד הכרזתו של המשיב כבר הסגירה. המשיב הגיע לארץ לאחר התרחשות אירע השוד ועד היום לא הוסדר מעמדו הקבוע בארץ. ב"כ העותרת הבהירה כי המשיב קיבל ברוסיה תנאי מעצר לפי אמות מידת המקובלות בדיון הבינלאומי וזכה לביקורים קונסולריים של מדינת ישראל, וכן כי ישראל תdag לפטור כל בעיה שתתעורר בקשר למazon הקשר או בנושאים אחרים.

36. אשר לטענות השינוי, אין חולק כי עבר זמן רב בין מועד ביצוע העבירה הנטענת לבין המועד שהוגשה בקשה ההסגרה והמועד שהוגשה העטירה בפועל. עם זאת, הלכה פסוקה היא, כי רק נסיבות שהן בבחינת "חריגות-שבחריגות של שינוי" עשויות לסקל את עתירתה של המדינה המבוקשת (ר' ע"פ 740/09 **שוביב נ' מדינת ישראל** (14.4.10)). בנוסף, כאשר מועלית טענה של שינוי בהגשת הסגירה, אין די בכך שהשינוי שינה את מצבו של המבוקש לרעה, אלא "שומה על המבוקש להוסיף ולהראות כי הסגירה באותו נסיבות של שינוי תעלה כדי הייתה מעשה בלתי צודק בעיליל ... אם בשל השינוי נוצרו נסיבות יוצאות-דופן כדי כך שהסגרתו של פלוני באותו נסיבות תהא שකולה כנגד פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" (ראו ע"פ 3439/04 בזק (בוזלו) נ' **הייעץ המשפטי לממשלה**, (29.12.04); וראו גם ע"פ 6914/04 **פינברג נ' הייעץ המשפטי לממשלה**, (7.3.05)). ברי כי בנסיבות המקרה שלפניינו אין מדובר בנסיבות יוצאות דופן היוצרות "פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" ו"מעשה בלתי צודק בעיליל".

37. לאור האמור לעיל, ובתקיים תנאי-ההסגרה על פי חוק ההסגרה והאמנה בין ישראל לבין רוסיה, אני מקבל את העטירה מכריז על המשיב כבר-הסגירה לצורך העמדתו לדין ברוסיה בגין כתוב-האישום. זאת בכפוף להצהרות

והתחייבות העותרת בפסקה 35 לעיל.

.38. המשיב יוחזק בשמורת שירות בת-הסוהר עד להסגרתו בפועל.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 30 יום מיום.

ניתנה והודעה היום, א' אב
תשע"ז, 24 ביולי 2017,
בנסיבות הצדדים.
משה יעוד הכהן, שופט